

Идентичността и нейната роля в съвременната учебна зала

Милка Хаджикотева

Now that the communicative approach has taken over, the role of communication in the classroom is getting more and more important. The teacher's role as a facilitator and moderator is becoming increasingly popular. Both teachers and learners adopt different roles in the classroom, emulating the typical social and hierarchical relationships. Being the focus of attention, learners are encouraged to adopt various roles and "switch" to different behaviour schemes in order to be prepared to function efficiently in the social environment. The extent of teacher's "authoritarianism" in the classroom depends on the flexibility of learners' identities and the intended communication outcome. Though elaborated in 1970s, Lozanov's Suggestopaedia deals with changing learners' identities and their everyday routine by proposing some useful ideas regarding the possible roles to be adopted by learners and teachers.

От средата на 70-те години на миналия век междуличностните отношения, общуването и интерактивните процеси в езика придобиват особено значение. Преподавателите по чужд език наблягат върху комуникативните умения на обучаваните, работа по групи, интерактивност и обучение на принципа на взаимопомощ между обучаваните. За развиването на тези умения се прилага комуникативният подход на обучение по чужд език. За обучаваните е важно да се научат да общуват помежду си ефективно, непринудено и смислено.

Преподаването се схваща като процес, чиято цел е не да налага строго определени правила, а да улеснява усвояването на езика и да създава навици у обучавания да учи самостоятелно.

Ролята на преподавателя не се изразява в авторитарно налагане на строги правила и изисквания за безприкословното им спазване, а постепенно започва да прераства в подпомагане, разясняване и препоръки за употребата на различни структури в определен контекст.

В центъра на обучението се поставя обучаемият и упражненията, които служат за усвояване на езика, се превръщат в задачи за разрешаване, поставяйки обучаваните в реален социален контекст.

От средата на 90-те години започват да се правят проучвания върху отношението между обучаваните и социалния контекст. Пиърс (1995) поставя въпроса защо обучаваните общуват успешно в едни ситуации, а в други претърпяват неуспех. Тя отхвърля като причини интровертността, екстровеитността на ха-

